

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

ITALJANSKO SOVRATSTVO — do Slovencev ne ponehava. Zagrizenost iz dobe fašizma je pri mnogih ostala. Zlasti goriški list *Messaggero Veneto* ob vsaki priliki in nepriliki zliža strup proti Slovincem. Vse neumnosti, ki jih napravijo komunisti, naprtijo ti Italijni vsem Slovincem. Pa so vendar v komunističnih vrstah prav tako, Lah kot slovenski ničvredniži.

FURLANSKA AVTONOMIJA — To sovraštvo je prišlo do izraza tudi ko so Slovenci, ki ostanejo pod Italijo, izrazili za avtonomijo Furlanije z dvema okrožji v Vidmu in v Gorici. Če bi prišlo do goriškega okrožja, so se Lah že ball, da bi imeli Slovenci preveč besede. Oni Slovenci torej, ki jim je usojeno, da ostanejo še nadalje pod Italijo, morajo računati na vsak korak z italijansko zagrizenostjo proti Slovanom.

STENCAS — Le šdor razume vso neprednost partizanškega komunizma, more doumeti, kako imeniten je v "novi" dobi stencas ali stenski časopis. V vsaki vasi terenci skrbe, da je zmeraj tam kaj napisanega, kar vzpodbuja k "ljudskemu" napredku in vodi k pravemu češčenju Stalina in Tita. Tudi v Srpenici imajo tak stencas. Na starodavni lipi sredi vasi. Navadno napada belogardiste, župnika in druge, včasih pa se spravi tudi na svoje ljudi, ki niso dovolj pokorni in pridni. Eden takih si ni dal dopasti napada in

je zbral svoje in šel in pretepel komunistične terence. Od tedaj je seveda zapisan med bleogardiste in ga bodo "ta pravi" že spravili s poti.

NEREDNOSTI V ZAVEZNIŠKI UPRAVI — Zavezniška uprava je mnogo naredila za Primorsko. Ima pa tudi uradnike, ki ji niso vselej v čast. Tako je Trst razburila v začetku julija afera v uradu za javna dela. Zvedelo se je, da so zavezniki artilirali več uradnikov, med njim enega ameriškega in enega angleškega mojarja. Baje so precej na debelo zapravljali s pustolovščinami denar, ki bi moral iti za javna dela.

ZA BODEŠO ZIČNO OGRAJO NA PRIMORSKEM — Da spoznajo čitatelji, da so tudi na Notrajskem komunistične ustanove kot so koncentracijska taborišča in da dobe malo slike, kaj se v njih godi, naj naveden v naslednjem odstavku iz pisma, ki ga je pisal nekdo, ki je prišel iz takega "zavoda" v Ilirski Bistrici. Takole piše:

"Okoli tisoč kvadratnih metrov prostora, ograjenega s 4 m visoko bodečo žičo, to je najnekulturnejši, ampak po vsej žalostni domovini osnovni institut, ki ga je organizirala pešička komunistov za one, ki ogrožajo "ljudsko" (beri: rusko) oblast. Pred kratkim sem prišel iz tega in dokler bom živ me bo spreletel mraz ob misli na tiste dni. Veliko nas je bilo tam. Sami Primorci različnega stanu, izobrazbe

(Dalje na 3. strani)

Namesto, da bi postala nevesta, ji preti odgon iz Zedinjenih držav

Kako se usoda poigra s človekom, kaže slučaj mlade Slovenke, ki je prišla v Ameriko polna upanja na srečno bodočnost. Zdaj se je pa vse okrog nje sesulo in ne ve, kam bi se obrnila za pomoč.

Včeraj se je zglasila pri nas mlada Slovenka, Elvina Manfreda, doma iz Gorice. Blondinka plavih oči, je zares tip ljubkega slovenskega dekleta. Povedala nam je sledečo zgodbo.

Tekom vojne se je seznanila v Gorici z ameriškim vojakom slovenskega rodu, doma iz države Montane. Po vojni ji je pisaril in jo prosil, naj pride v Ameriko, da se bosta poročila. Njegove goreče prošnje so jo premotile in prišla je sem 27. junija letos ter se napotila naravnost v Monatno. Zeminovi starši so jo prijazno sprejeli, vendar je slišala od več strani, da fant ni več tisti, kot je bil, odkar se je vrnil iz vojske. Nič huđega ni mislila. Toda tri dni pred poroko si je zaročenec vzel življenje. Ker je dobila od ameriške vlade dovoljenje, da pride sem in se poroči z ameriškim veteranom v dobi 3 mesecev, da se ji dovoli stalno bivanje tukaj, je bilo vse to s smrtjo ženina brez veljave. Zdaj je imela na izbiro samo dvoje: da se vrne v rojstno domovino, ali se pa poroči s kakim drugim ameriškim veteranom. Rok ji poteče 27. septembra.

Zdaj se nahaja tukaj v Clevelandu pri teti, materini sestri, Mrs. Mary De Santo na 1630 Hollywood Rd. Telefon

CE 1094. Obupano dekle ne ve, kaj bi napravilo, toda vse raje, kot bi šla iz Amerike, te dežele svobode. Toda čas ji poteka in do 27. sept. se mora odločiti.

Prijazno dekle se nam smililo in globoko sočustvujemo z njo, toda pomagati ne moremo. Edino, kar smo mogli, smo ji svetovali, naj apelira na naselniško oblast, da ji vsaj za nekaj časa podaljša rok bivanja v Ameriki, da se v tem času kaj preukrene.

Ameriški odvetniki so slišali bojni klic, da se ustavi Stalina

Cleveland, O. — Včeraj je bila otvorjena v tem mestu 70. konvencija Ameriške obvezniške zbornice. Do 3,000 odvetnikov z vseh krajev dežele je prišlo v mesto. Tako tudi zastopniki iz Kanade in Anglije.

Ognjevit otvoritveni govor je imel predsednik Carl B. Rix, ki je pozival ameriške odvetnike, naj se zberejo za trdno, odločno tujezemsko politiko v podporo demokratskim vladam proti nevarnosti totalitarizma.

Rix je obdoli Sovjetsko Rusijo, da je njena politika zasnovana za svetovni revoluciji, katero hoče povzročiti z vsemi mogočimi sredstvi.

Florida je izgubila ogromno sadja

Washington. — Poljedelski urad računa, da je zadnji vihar v Floridi uničil od 5 do 7 milijonov zabojev oranž in citron.

Anglija zagovarja ameriški načrt, da se velo omeji

Obenem svari Rusijo, da bo ona kriva, če se razbije Zvezo narodov

New York. — Anglija je pred generalno skupščino Zveze narodov svarila Sovjetsko Rusijo, da bo s svojim nesodelovanjem in svojim hotelanjem, da zavlada vsemu svetu uničila Zvezo narodov.

To je govoril angleški minister McNeil, ki je dal Rusiji eno najbolj ostrih besednih lekcijs, točko za točko, v zobe Andreju Višinskemu, ki je zadnji teden napadel Amerikance, da hujskajo na vojno.

McNeil je zagotavljal nemejno zaupanje v Zvezo narodov ter označil trditve Višinskega kot "nespametne," "gorostasne" in "neodgovorne."

"Noben narod nima monopolna na resnico, noben narod ni vsemočen in noben razumen narod ne bo pričakoval, da bodo vsi drugi vselej sprejemali njegovo mnenje," je trdil McNeil.

"Ako sovjetska vlada pričakuje, da mora biti njena moč raztegnjena vsepovsod, ako misli, da mora vselej obveljati njena volja, potem izjavljam brez vsakega pridržka, da s tem ne bo samo razbita Zveza narodov, ampak da bo že itak nestalen mir po svetu skrušen v prah, kar nam bo vsem prineslo usodepolne posledice. Na to nas opozarjajo besede g. Višinskega."

McNeil je tudi z vso odločnostjo zavrnil trditve Višinskega, da bo Marshallov načrt ogrožal neodvisnost, katere koli dežele ter je obdoli Rusijo, da ovira kontrolo atomske sile in da je paralizirala delo varnostnega koncilja s svojim 20 veteranjem.

Iz raznih naselbin

Joliet, Ill. — Z obiska v Duluth, Minn., se je povrnil J. Verbie iz 1104 Harrison Ave. Pravi, da se je tam prav dobro imel.

Imperial, Pa. — Dne 3. sept. je umrla Mary Cerin, rojena Založnik, stara 71 let in doma iz Ločnic pri Medvodah na Gorenjskem. Bila je članica nemškega društva v Pittsburghu in v Ameriki 37 let. Tukaj zapušta tri sinove in vnuke, v stari domovini pa one hčer in druge sorodnike.

MESTO POBIRA DAVEK NA RAZNE VSTOPNINE

Sinoči je clevelandška zbornica sprejela predlog, da mesto pobira 3 odstotke davka na vstopnice k raznim zabavam. Ta davek je pobirala dozdaj država, ki neha s tam koncem tega meseca. Od 1. oktobra naprej bo davek pobiralo mesto in ga tudi samo spravilo.

Ta davek na vstopnice bo torej isti, kot je bil dozdaj. Razlika bo samo ta, da bo šel denar v mestno, namesto v državno blagajno. Za je glasovalo 30 councilmanov.

Ameriške vojske dolžijo da so oropali bolnišnico v Sežani pred odhodom

Praga. — Urad. jugoslovanska časnikarska agencija poroča iz Beograda, da je zunanje ministrstvo obdoližilo ameriške vojske, da so razdejali bolnišnico v Sežani in odnesli iz nje vrednote, predno so odšli na nove postojanke.

Dalje dolži jugoslovanska vlada ameriške vojske, da so v mnogih slučajih brutalno napadli jugoslovansko prebivalstvo. Tak slučaj se je pripetil na cesti med Tolminom in Kobaridom, kjer so Amerikanci napadli in poškodovali več jugoslovanskih delavcev, ki so popravljali telefonsko napeljavno.

"V več kot enem slučaju, so Amerikanci zažgali barake," trdi jugoslovanska agencija. "Od Kobarida so Amerikanci oddali tri topovske strele na jugoslovansko ozemlje in izzivali s tem, da so streljali s puškami," trdi poročilo iz Beograda

Novi gospodarji v Pulju obtožujejo zaveznike

Pulj. — Ko so jugoslovanske oblasti zasedle pristanišče Pulj, ki je bilo dano Jugoslaviji, so sklicale na glavni trg vse mestno prebivalstvo. Temu so na vsa usta pripovedovali, da so počenjale zavezniške čete (Amerikanci in Angleži) v Pulju hujske stvari kot pa Nemci. Iz mesta so zavezniki zbežali kot pravcati bojazljivci, so govorili novi gospodarji.

Množica jih je poslušala brez vsakega zanimanja. Novi gospodarji niso bili deležni nobenih ovacij.

Mesto, ki je prej štel vedno do 30,000 prebivalcev, šteje zdaj komaj kakih 10,000. Stanovanj v Pulju torej ne primanjkuje.

Med Zed. državami in Rusijo je prepad vedno večji

Povoda pa ni misliti, da bi prišlo kaj kmalu do vojne

New York. — Na zborovanju generalne skupščine Zveze narodov je po prvem tednu zasedanja opaziti, da se prepad med Zed. državami in Rusijo vedno bolj širi. Kaj se bo zgodilo zdaj, ko je znano mnenje obeh nasprotnikov, se ne more še vedeti. Toliko je gotovo, trdijo opazovalci, dokler bosta obe, Amerika in Rusija članici Zveze narodov, do vojne ne bo prišlo.

Višinski v svojem napadu na Ameriko ni z ničemer omenil, da misli Rusija izstopiti iz Zveze narodov. Obratno, trdil je, da se hoče boriti za principe, katere misli Moskva, da so pravični.

Na tej bazi računano nima nobene podlage govorice v gotovih krogih, da je Zveza narodov zapisana smrti in da je vojna samo vprašanje časa. Toliko je pa gotovo, da se razdor med Ameriko in Rusijo vedno bolj širi in da ni nobene izgleda, da se bo moglo obe deželi kaj kmalu zblizati.

Na zborovanju skupščine se delegati pripravljajo, da se odločijo, s katero izmed teh dveh držav bodo držali pri zaključkih. Dozdaj je Sovjetska Rusija gotova samo svojih vazalov iz vzhodne Evrope, kot je bilo to slučaj na pariški mirovni konferenci.

ZA PREDSEDNIKA NA KONVENCIJI HBZ JE ODV. BUBAN

Pittsburgh, Pa. — Za konvencionalnega predsednika HBZ, ki se vrši že drugi teden v tem mestu, je bil izvoljen George Buban, odvetnik, iz St. Louisa, Missouri.

Njega je kandidiral komunistični blok, ki ima vsekakor večino na konvenciji. Proti temu bloku je ButkovičLadešičev blok, ki je sovražen Titovemu režimu.

Toronto pošlje živila kot dar Elizabeti

Toronto, Ontario. — Župan Saunders naznanja, da bodo meščani poslali v Anglijo veliko pošiljko živil. Vsak meščan bo k temu prispeval. To bo kot poročno darilo princezi Elizabeti.

VIHAR JE VRGEL STRUPENE KAČE NA OBREŽJE

Gulfport, Miss. — Tropični vihar, ki je divjal zadnji teden preko Mehškega zaliva v državo Louisiano, je nametal po morskem obrežju vsepolno strupenih kač iz bližnjih močvirij in otokov. Narodna garda in civilisti jih zdaj hitijo pobijati.

Po tem mestu kroži policijski avto z zvočnikom, ki svari ljudi, naj ne hodijo na obrežje radi številnih kač. Nekaj so jih že našli in pobili na dvoriščih rezidenc blizu obrežja. Dozdaj še ni ugotovljeno, če je bila kakšna oseba ugriznjena.

V Jugoslaviji je bilo vse pripravljeno, da se polaste Trsta

Trst. — Neka poročila vedo povedati, da so se v ponedeljek, to je en dan pred menjavo Morganove črte vršile priprave, da jugoslovansko vojaštvo in civilisti zasedejo Trst. Vojaštvo, da bi korakalo v Trst od severa, civilisti pa od juga. To se je faktično tudi poskušalo, toda angleške in ameriške čete niso dovolile prehoda jugoslovanskim četam.

Glavni stan je bil pa v Kopru v ljudskem domu, kjer je sedež komunističnih organizacij. Vso noč od ponedeljka na torek so bile tam tajne seje. Vso noč so odhajali od tukaj ali na avtomobilih in motornih kolesih, najbrže z navodili, kako naj se vrši korakanje na Trst.

Zavezniški častniki so že zadnji teden poročali, da je bilo zbranega pred mejo v Jugoslaviji do 75,000 vojaštva. Kaj je bil vzrok, da Jugoslavi na črta niso izvedli, da bi zasedli Trst, ni znano. Vzpričo tega, da je tam komaj 10,000 ameriških in angleških vojakov, bi bili z lahko korakali v Trst.

Polzvedovalni kolček

Alojz Kastelic iz 15517 Saranac Rd. Cleveland, Ohio, je prejel pismo od svoje sestre Frančke iz starega kraja, ki želi zvedeti za naslov svojega moža Franka Kokelja. Pred 33 leti je živel v Clevelandu, pozneje je odšel pa v Pennsylvanijo. Doma je iz St. Vida pri Stični. Če kdo ve zanj, naj blagovoli sporočiti na gornji naslov.

Janez Bida, kovač iz Bukove, ki se nahaja sedaj na Koroškem, bi rad zvedel za sledeče osebe: Marijo Jeraj iz Vodice; Antona Čebul iz Vodice in Franceta Jerman iz Dobruše. Naj mu pišejo na naslov: Janez Bida, Treffling K-3, Post Seebaden, Kaernten, Austria.

John Bradač iz Loške vasi, fara Toplice, bi rad zvedel za prijatelja Puriberja, ki je živel v Clevelandu in ki je imel Darovcovo Pepo. Naj se zglaši ali naj piše na naslov: John Bradač, 18101 Marcella Rd. Cleveland 19, Ohio.

Kdo ve, kje je bil Mr. Kolar, doma iz Planine pri Rakeku. Prišel je v Ameriko leta 1904 ali 1905. Če ve kdo njegov naslov, naj ga sporoči našemu uredništvu.

Idealna starost za matere je 20-25

London. — Profesor Sutherland na Oxford univerzi trdi, da je najbolj idealna starost postati mati v letih od 20 do 25.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Iz Kalifornije — Eleanore Mauser, 14105 Sylvia Ave., pošilja svojim prijateljicam pozdrave iz Kalifornije.

Srebrna poroka — V sredo bosta praznovala srebrno poroko Mr. in Mrs. Joseph Jarc iz 7009 Hecker Ave. Udeležila se bosta sv. maše ob 6:30 v cerkvi sv. Vida. Prijateljci jima čestitajo in žele še mnogo zadovoljnih let.

Pozdravi iz Colorada — John in Jerry Glavač pošiljata vsem prijateljem lepe pozdrave iz države Colorada.

Iz Arizone — Mary Dolmovich se je oglašila iz Casa Grande, Arizona, kjer se nahaja v bolnišnici. Pravi, da ne ve, koliko časa bo tam.

Zaroka — Johnny Mauser iz 9411 Birchwood Rd., Garfield Heights, O. se je zaročil z Miss Jean Tabaj iz 4829 E. 86. St.

Izgubljena torbica — Od Bonna Ave. do 58. ceste je bila izgubljena ženska ročna torbica. Najditelj je prošel, da jo vrne na 1197 E. 61. St., suite 1.

Važna seja — Jutri svedec ob 8 bo važna seja Skupnih društev fare sv. Vida. Vsi zastopniki in zastopnice naj se gotovo udeležijo.

Subel je bil tukaj — Včeraj se je ustavil za nekaj ur v Clevelandu Anton Subel, ko je bil na potu v Chicago in Detroit po uradnih opravkih.

V bolnišnici — V Polyclinic bolnišnici se nahaja Mrs. Helen Petkovšek iz 1119 Addison Rd.

Srebrna poroka — Danes praznujeta 25-letnico srečnega zakonskega življenja Mr. in Mrs. Anton in Angelca Grošel iz 15615 School Ave. Sinovi, hčerka ter številni prijateljci jima čestitajo ter želijo še mnogo let zdravja in sreče.

NOVI GROBOVI

Dominik Skufca — V domu za ostarele je v soboto umrl Dominik Skufca, star 80 let. Svoje čase je bil zaposlen pri Miller Becker Bottling Co. V Ameriki je bil 50 let.

John Gnjidich — Po kratki bolezni je umrl John Gnjidich, star 64 let. Stanoval je na 1521 E. 41. St. Tukaj nima sorodnikov. Za pogreb skrbi prijatelj George Gornik. Doma je bil iz Dalmacije. Pogreb bo v sredo pop. ob 1 iz Želetovega pogrebnega zavoda na St. Clair Ave. in na Whitehaven pokopališče.

WALLACE KANDIDAT KOMUNISTOV ZA PREDSEDNIKA

Portland, Ore. — William Z. Foster, predsednik ameriške komunistične stranke je povedal na sestanku stranke v tem mestu, da bo stranka podpirala za predsednika Zed. držav Henryja Wallace-ja prihodnje leto.

Foster je govoril o Wallaceu kot o možu, na katerega je padel plašč predsednika Roosevelta.

Da ne gre, se je uprl pujskec mlademu gospodarju. Menda je slutil, da je namenjen za klobase. Ne vemo, kdo je končno zmagal. Slika je bila vzeta na glavnem trgu v Garzon, Colombia.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVO, Editor) Cleveland 3, Ohio
 8117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NARODNINA:
 Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti na leto \$8.00.
 Za Ameriko po pošti na leto \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti na leto \$4.50.
 Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$3.00.
 Za Cleveland in okolice po remalobli; celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
 Posamezne številke stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
 United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
 U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
 U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$3.00 for 3 months.
 Cleveland and suburbs by carrier \$7.00 per year; \$4.00 for 6 months; \$2.50 for 3 months.
 Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1938, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 186 Tues., Sept. 23, 1947

„Čudežni koraki“

Pogodba o miru z Italijo je bila po dolgem odlašanju od vseh prizadetih držav potrjena. Na tej podlagi je v začetku preteklega tedna Trst postal samostojna država in našo Gorico so spet zasedle italijanske čete. Nihče ni zadovoljen. V Trstu so to pokazali nemiri, v Gorici je novi poveljujoči italijanski general Lahom ob silnem odobravanju italijanskih šovinistov o drugem vstajenju Italije in že sukal sabljo proti Jugoslaviji. Slovenci smo izgubili dva narodna mejnika: Gorico in Trst. Zdi se, da neizprosno prihaja izguba še tretjega Celovca.

To strašno izgubo je utrpel naš narod, ko je sedel v Moskvi komunistični car Stalin, ko so v Belgradu odločevali komunistični mogotci Tito, Kardelj, Kidrič, ko so v Ljubljani osrečevali Slovenijo Vidmarji, Kobeki, Breclji, Marinkoti. Ko je slovenska zemlja odmevala procesov in obsodb proti tako imenovanim vohunom in izdajalcem, so „tovariši“ z visokih mest predali goriške in tržaške Slovence v narodno smrt. Predali in izdali v smrt kljub temu, da so vplili celemu svetu, da nikdar ne podpišejo in odobre pogodbe brez jugoslovanskega Trsta, in čeprav so prej v mogočih besedah zagotavljali, da raje prej sami preljuje zadnjo kapljo krvi. Komunisti niso držali besede; njih vodje se reče in obsipajo z medaljami, slovenska mejnika pa sta izročena v smrt.

Vsak je vedel, da bo borba za Trst težka. Italijani so mojnstri v diplomaciji in so imeli kljub italijanskemu zahrbtnemu napadu v Angliji in v Ameriki prijatelje. Zato bi bilo treba tudi jugoslovanskim komunističnim zastopnikom biti po vojski veliko pameti, da bi zmagali nad Italijo. Prav Ameriko bi bilo treba pridobiti. Ti pa so vse storili, da bi si Amerikance za vselej odbili. To so tudi temeljito dosegli in tako po svoji strašni krivdi Trst in Gorico zapravili. Skoro odveč je, da bi ponavljali, kaj so zločinski partizani delali, da so se povsod zasovražili. V par tednih svoje neomejene oblasti na Krasu so leta 1945 pometal v kraske jame 1800 svojih nasprotnikov. In to potem, ko so zmagali in je bilo vojske konec! Ti grobovi sedaj vpijejo o jugoslovanskem divjaštvu. Tito je dal sestreliti ameriške letalce in dvignil vso Ameriko proti Titovini. Komunisti so v Trstu in na Goriskem pred nosom zaveznikov ugrabljali svoje nasprotnike in jih vlačili čez mejo. Koncentracijsko taborišče s suženjskim delom je stalo v Ilirski Bistrici par milj od čet ameriške demokracije. Pa kaj bi ponavljali te strahote komunističnega režima, ki so dvignile svet proti Jugoslaviji.

In to se ne neha. Pobjo monsignorja dr. Ukmarja na birmi v Lanišću in še strašnejši zakolj dr. Bulešiča vpijeta do neba. Naj bosta škofa Santin v Trstu in Margotti v Gorici še taka Laha, vev svet se zgraža, ko sliši, da groze enemu s kamenjem, če pride vršiti na birmo svojo škofovsko dolžnost, drugega pa dejansko pretepejo. Slovensko dobro ime tepta ta sodrga v blato kot ga še nikdar nihče ni. S tem pa napravljata tudi bodočnost za Trst in Gorico temno. Ubija tudi upanje, da bi kdaj v kasnejših dobah slovenski narod prišel do svojih pravic. Kdor take hudobije zagovarja, naj bo to kdorkoli, je skriv blatenja slovenskega imena.

Kljub tem žalostnim časom pa smo se morali smejati, ko je Sansov Kuhel pred par dnevi oznanil naprednemu svetu, da je Titova vlada podzvela za Trst „naravnost čudežne korake.“ Ne vemo, ali Sansov tajnik verjame vsaj v komunistične čudeže, vendar je na vsak način čisto pozabil, ko je skuhal to modrost, povedati, kateri bi bili ti koraki. Svoj umotvor je naslovil: „Londonška vlada ni bila za jugoslovanski Trst.“ Za uvod si je privoščil obojenega Borisa Furlana. Po takih, ki se ne morejo braniti napredni junaki posebno radi skačejo. Ker smo o Furlanu že precej pisali, naj iz te po Mirkotu skuhanega godle le to menimo, da Furlanu ni „sedanji režim Jugoslavije podelil službe dokana, na ljubljanski univerzi,“ ker si vsaka fakulteta sama vsako leto voli dokana. Pa se to vprašujemo: O Furlanu pravi, da je bil med vojsko angleški špijon. Ali ni bila Anglija zaveznica Jugoslavije in Amerike? Ali se imenuje špijonstvo, če kdo prijatelju in zavezniku pove kako novico? Vse to je seveda Kuhel prepisal iz komunističnih jugoslovanskih listov. Pa pade ta neumnost tudi nanj.

Ko tako prekolne zaprtega Furlana, pa začne z obrekovanj londonske jugoslovanske vlade. Ni nimamo nobenih razlogov, da bi to vlado zagovarjal čez drn in strn. Marsičesa je bila kriva srbska klika, ki je prevladovala v njej. Toda Kuhel ji očita grehe, ki jih ni imela. Postavi namreč trditev, da jugoslovanska vlada v Londonu ni bila za jugoslovanski Trst. Potem pa še hoče svoje „napredne“ prepričati, da tudi vodilna slovenska stranka (Slovenska ljudska stranka) ni bila za jugoslovanski Trst.

V svojem v članku se norčuje Kuhel iz Furlana, da so mu „nekateri stvari v treh letih popolnoma ušle iz spomina.“ Ali se je to zgodilo tudi Kuhlu ali je namenoma pozabil, kako je bilo z zahtevami po Trstu. Naj bo kakor hoče, mi mu hočemo samo par stvari poklicati v spomin.

Pravi, da jugoslovanska vlada ni bila za jugoslovanski

Trst. Dejstva so nasprotno tale: 27. julija 1943 je napadana vlada poslala Britaniji, Ameriki in Rusiji formalno zahtevo po zapadnih mejah in zahtevala seveda tudi Trst. Tako je Kuhleva trditev, da jugoslovanska vlada ni bila za jugoslovanski Trst čisto iz trte izvira. Navadna laž! (Kako pravimo človeku, ki namenoma govori neresnico?) Kuhel dalje dobro ve, da je ista vlada izdala in založila več knjžic, kjer je postavila in razložila svoje zahteve po Trstu. Tako v knjžici: „Yugoslav documents No. 3.“ Tam so zahtevane meje točno povedane. Ravnotako je izdala vlada: „Ethnology of the West-North Frontier of Yugoslavia.“ Vse to je izšlo predno je Kuhel slišal o Titu in videl kake njegove „čudežne korake.“ Pa tudi Sans sam je založil knjžico dr. Ivana M. Čoka. Ta je sedaj tudi „izdajalec“ v Titovih očeh in v komunističnih listih. Takrat je bil v milosti pri Sansu in pri londonski vladi. Plačevan je bil od londonske vlade, ko je pisal za Trst.

Meje, ki smo rekli, da so omenjene v jugoslovanskih uradnih zahtevah, je poslala v London „Slovenska zaveza,“ skupina vseh slovenskih strank, razen komunistov, kot slovensko narodno zahtevo. Vodilna v tej „Slovenski zavezi“ je bila SLS. Torej je bila tam doma za jugoslovanski Trst. Tega dejstva ne spravi s sveta nobena Kuhleva laž. Naj le vpraša profesorja Melika. Ta je še v milosti pri titovcih. Slovenska ljudska stranka je torej doma in v tujini vedno zahtevala, da mora Trst pripasti Jugoslaviji. Naj se Kuhel tudi na glavo postavi, ne bo našel izjave, ki ne bi bila v tem smislu. Naj le bere izjavo zastopnikov te stranke, ko je bila jugoslovanska vlada še v Jeruzalemu po begu iz Jugoslavije.

Prav nič ne spremene na tem izmišljotini Kuhleve o sedanjem voditelju katoliških Slovencev dr. Miha Kreku. Krek je bil član londonske vlade, ki je bila kot smo goraj zapisali, za Trst. Kuhel pravi, da je nasprotoval priključenju Trsta in da so to brali „napredni“ v nekih depesah iz Italije. Prav nobenih takih depes kakih resnih časnikarskih agencij ni bilo. Naj Kuhel kar pove, kdo in kaj je pošiljal. Naj poda za svojo trditev kak dokaz. Pred nami leži dokaz o nasprotnem. 13. aprila 1944 piše „Messaggero,“ da Krek kot jugoslovanski delegat uradno zahteva Trst za Jugoslavijo.

Tudi iz nekega Krekovega pisma bi Sans rad iztisnil, da Krek ni bil za Trst. Bajje je Krek pisal neko pismo, kjer opisuje, kako težka bo borba za Trst. Izrečno pravi v tem pismu, da bi moral biti jugoslovanski. Če to ne gre, da ga treba napraviti za mednarodno pristanišče. Iz tega dela Kuhel svoje malo modre zaključke. Previdno pa je zamolčal, komu in v kakšni zvezi je Krek pisal to pismo. (Ali ga je kot Furlana zapustil spomin?)

Tako je tedaj Sansov tajnik spet napravil nekaj „čudežnih korakov,“ da rabimo njegovo besedo. Ti „čudežni koraki“ so podobni partizanskim korakom. Oni so morili in kradli po Primorskem, on obrekuje in tako krade dobro ime. „Tovariši“ so z zločini zapravili Trst, Kuhel bo s svojimi izmišljotinami napravil še zadnje simpatije za Slovence in njih usodo v Ameriki.

Ze sedaj morajo „tovariši“ zbirati obrambni fond radi tajnikovega predolgega jezika. More se zgoditi, da pride dr. Miha Krek v Ameriko in tudi prime Kuhla in njegove liste za predolgi jezik. Takrat ne bo pomagal izgovor, da je izmišljotina prepisal iz titovkih virov. Za svoje „čudežne korake“ bo moral sam odgovarjati.

BESEDA IZ NARODA

Zlata poroka na Elyju

Ely, Minn. — Dne 30. avgusta je poteklo 50 let, odkar sta si zaprislega dosmrtno zvesto pred oltarjem župnijske cerkve v Podzemlju v Belo krajini Jozef Markovich in Barbara Schvajger. Za to redko slavnost so se njihovi sinovi in hčere pripravljali cel mesec in zraven prosili Boga, da bi se nič neprijetnega ne zgodilo njihovim staršem pred slavnostnim dnevom. Tudi oba slav-

ljenca sta težko pričakovala svoje zlato poroke. Obljubila sta, da jo želita praznovati, kakor se spodobi katoliški družini in to se je tudi zgodilo v polnem obsegu.

Slavljenca, njiju šest hčera in pet sinov so pri slavnostni sveti maši prejeli sv. obhajilo v čast Vsemogočnemu. Na tako slavnost tudi ni bilo predaleč potovati prav iz San Francisc, odkoder je prišel njiju sin Stefan s soprogo in dvema otrokoma; hči iz Chicaga s so-

progom. Oženjeni so namreč trije sinovi in pet hčera omenjenih — tri sinuhe in pet zetov se je pridružilo slavnosti z njih 11 otroki oziroma vnuki zlatoporočencema.

Od tretje ure popoldne je bil sprejem gostov na domu na 721 E. Sheridan St., ki so prihajali do pozne desete ure zvečer. To so bili sorodniki, prijatelji in sosedeji slavljencev. Iz Virginie, Minn., je bil prišel bratranec Mrs. Markovich Mr. Stampohar, župnik Rev. Mihelčić s pomožnim župnikom Rev. Oetiker.

Družini Markovich je bilo rojenih 13 otrok, dva sina sta umrla, John v 28 letu v Ely, eden pa v starosti 14 mesecev v starem kraju. Enajst otrok pa še živi. Najstarejši sin Joe bo kmalu obhajal 50. rojstni dan.

Mr. Joseph Markovich je bil rojen leta 1875 v Rumanji vasi na Dolenjskem. Ko še ni bil star 17 let, je že delal v restavraciji v Trstu; nekaj mesecev pa je bil tudi v Slavoniji pri drvarjih za kuharja. Pa tamkaj ni bilo zaslužka, ker so njegovi drvarji preveč radi vino pili. Z dvema goldinarjema denarja se je napolil peš domov. Od tam pa potem v Kanizario pri Črnomlju hraste sekati in tesati. Bili so to hrasti velikani, katere so potem obtepane pošiljali v dolgih kolonah v Trst in Reko. Nato je bil šel z mojstrom Beričičem in s par drugimi tesarji staviti kozolec v vas Vranovec. Tamkaj pa je bil opazil postavno dekle, ki je z dvema prstoma dvignila skafvod na glavo, da jo nese domov. In čim večkrat jo je videl s škafof vode na glavi, tem bolj se mu je vzbujala in mu prirasla na srce.

Naposled je sklenil „ta in nobena druga“ — bila je to Schvajgerjeva Barica, ki ji je neke nedelje po sv. maši razodel, da nobena druga kot ona ne bo njegova bodoča žena. Ona si pa tudi ni dala dvakrat reči in sledila je poroka 30. avgusta 1897. Kmetija je bila majhna in bilo je treba še naprej hode tesat od ranega jutra do poznega večera za en cel goldinar. Slišal pa je, da je sosed poslal svoji ženi iz Amerike lepo vsoto denarja; to je tudi Jožeta napotilo v Ameriko. Dospel je v Joliet leta 1899, kjer je delal par tednov. V Ely je bil v tistem času njegov brat John, ki ga je napolil, da pride delat v Ely v mrzle jame oziroma rudnike.

Tu v Elyju je delal in si pridobil, da je dvakrat potoval domov, v tretje pa je vzel še svojo družino s seboj v Ameriko. Družina se je množila in je rastla in vzgojiti dvanajst otrok ni bila nobena igrača za

družinskega očeta. To tudi priznavajo še živeči sinovi in hčere. Zato pa z ljubeznijo vrasejo svojim staršem za njih trud, da so tako starši lahko ponosni na sad svojega truda sedaj na jesen svojega življenja. Prav gotovo pa jima želijo vsi njuni otroci, sorodniki in prijatelji, da bi zlatoporočenca Bog ohranil še za diamantno praznovanje.

Iz San Franciscosa so nas posetili Mrs. M. Markovich in Mr. John Grahek. Pred par tedni sta se vrnila iz Elyja nazaj v San Francisko Mr. in Mrs. M. Markovich. Mr. Matt Markovich je tam predelavec v izdelovalnici zob. Vsi obiskovalci pa so se čudili, da imamo tukaj na Elyju povsod tako lepe vrtove. — J. W. P.

Usmiljenim srcem

Cleveland (Collinwood), O. — Želim sporočiti vsem tistim, ki imate usmiljenje do siromakov, da bo Slovenska katoliška pomožna akcija zbirala tudi obleko in obuvalo in seveda tudi denarne prispevke, kar se bo poslalo v Jugoslavijo in beguncem na Koroško. Ta odbor dobiva veliko prošenj iz domovine in od beguncev.

Sedaj je prišel iz italijanskega taborišča slovenski fant John Škrabec. Bil je na seji Slovenske katoliške pomožne akcije in nam je prinesel veliko zahval od beguncev za vse Amerikance, kateri kaj pomagajo pri tej stvari. Rekel je, da si ne morete misliti, koliko molitve in zahvale gre k Bogu in Mariji nebeski materi, da bi nam vse stotero povrnili, ker nam sami ne bodo mogli nikdar. Če pa jim bo kdaj mogoče pomagati s povračilom, bodo to iz srca radi storili.

Poroča tudi, da je narod v Jugoslaviji bolj veren, kot pa je bil pred vojno in vse to je v srcih, drugače pa molčijo in trpijo in čakajo preobrata in da je tam veliko ljudi brez oblake in obuvala.

Dragi Slovenci po širni svobodni Ameriki ste prav vlijudno prošeni, da jim pomagate. Vem, da vas je nekaj, ki nimate nikakih svojcev, da bi jim pošiljali, pa imate nekaj obrabljenih oblek, ali mogoče kakšne čevlje. Vsi iz naše fare in okolice, če imate kaj takega, prinesite v spodnje prostore cerkve Marije Vnebovzete za te rečeve. Saj smo si vsi bratje in sestre po Kristusu. Vedite, da je zima blizu, katere se sirote strašno boje. Ako pa imate kaj več, da vam nj mogoče prinesiti, pa pokličite MU 4737 in bomo prišli iskat.

Za „Odbor stoterih,“
 Mary Ižanec.

John Rozance za councilmana 32. varde

Cleveland, O. Kakor na tisoče in tisoče Slovencev, tako je tudi kandidat za councilmana, John Rozance v svojih mladih letih prišel iz stare domovine v Ameriko in se nastanil v Clevelandu (Collinwoodu). John je takoj uvidel, kako važno je, če je človek zmožen angleškega jezika. Vpisal se je v večerne šole ter se v kratkem času privadil pisati in govoriti angleški jezik.

Leta 1924 je začel delati pri Telling Belle Vernon družbi kot razvažalec mleka, kjer je bil v stiku z ameriško govorečimi odjemalci in delavci. Kot zaveden delavec je pomagal organizirati unijo mlekarških delavcev Local 449 AFL in ostal aktivni član do leta 1942.

Leta 1924 je kandidat Rozance odpril lastno trgovino z modnim blagom na Waterloo Rd. Leta 1939 je prepustil trgovino starejšemu sinu Ivanu in začel je s prodajo zemljišč in zavarovalnico z državnim dovoljenjem. Leta 1944 je v Columbusu, O. prestal preizkušnjo in dobil državno poslovniško Real Estate Broker in vodi sedaj prodajo zemljišč na lastno roko.

Kandidat Rozance pa ni gledal, da bi le sebi pomagal, ampak je bil aktiven tudi pri kulturnih in podpornih društvih kakor tudi v politiki. Vedno je žrtvoval svoj čas in denar za napredek naroda. Narod, kakor tudi drugorodci, ki ga poznajo, in poznajo njegove zasluge, ga spoštujejo, visoko cenijo in mu zaupajo.

Kandidat Rozance je bil več let aktiven član dramskega društva Anton Verovšek in tudi predsednik istega. Bil je 10 let predsednik dr. Waterloo Camp WOW št. 281, vedeljni blagajnik društva Blejsko jezero št. 27 S. D. Zveze, soustanovitelj društva Cerkljsko jezero št. 69 SDZ in istega predsednik izza ustanovitve, član gl. finančnega odbora SDZ, član društva Struglers SNPJ, Slovenske moške zveze št. 3, Hrvatske bratske zajednice in Loyal Order of Moose.

Skušnje, katere si je John Rozance pridobil kot trgovec, narodni, kulturni in politični delavec, naj vam bodo garancija, da bo dober in uspešen zastopnik naše varde. Delujte in volite za John Rozanca.

Kampanjski odbor 32. varde.

V zraku še ni nihče obvisel

Hlapec Luka je padel z lestve in si zlomil nogo. Gospodar se je vzevoljil in ga očel: — „Da si mogel tako nerodno pasti! Zdal dolgo ne boš za noheno rabo.“ Luka je odvrnil: „Veste, v zraku še ni nihče obvisel.“

ČE VERJAMETE AL PA NE

Ko je zjutraj Mr. Grdina štorljal doli po stopnicah, ko je sonce še pomisljalo, ali bi se podalo na obhod ali ne, sem se jaz šele prav dobro obrnil in mehki postelji in trdno upal, da me Jakišič v prihodnji sobi ne bo pustil na cedilu ter storil enako potezo.

Današnji dan in nastopna noč bo huda preizkušnja za nas, ko jo bomo rinili proti Clevelandu, sem si dokazoval, zato si je treba nabrati moči zdaj, ko je še prilika za to. Mr. Grdina je sicer parkrat močno zakašljajal, rekel pa ni nobene smeri moje sobe. Izkušnje zadnjih dni so ga do dobora prepričale, da ne bo ne Jakišiča ne mene spreobrnil, da bi prej gor vstajala, kot je pa neobhodno potrebno.

Šele, ko sem uvidel, da imam spanca več kot preveč, sem se počasi zvelkel in se šel pretegovat doli v kuhinjo. Jakišič je bil kmalu za menoj. Menda je

pazil, kdaj bom jaz zapustil postojanko in se potrudil, da ne bi kaj zamudil.

„Kje je pa Mr. Grdina?“ sem vprašal gospodinjjo Mary.

„O, ta je že davno pokosil in zdaj je zunaj v garaži, kjer mu naš Bob pripoveduje, kako je vaš Buick potemplal, da vas bo lepo pripeljal v Cleveland. Kar vedita se z Jakišičem, bosta malo pojedla. Jejhata, kar inako se mi če, ko se odpravljate od tukaj. Nekako navadila sem se vas.“

„Kako se je pa Mr. Grdina obnesel z žganci?“ bi jaz rad vedel. „Ali si je pomagal do njih?“

„Aha, saj so mu res še nekam šli v slast. Koruzne sem mu danes skuhal, pa se je kar kontenal z njimi. Vse preveč hvali, ko vendar nisem nič posebnega skuhal. Če bi našim predložila vsak dan žgance, bi du,“ Vesta, vam bom kaj kjer sva z Jakišičem mlatila po spravila skupaj, da boste imeli za popotno. Kakšno jabolko, pa nekaj sendvičev. Pot je ki smo jih tukaj deležni po trikrat na dan,“ me popravlja Jakišič. „Zakaj ne govoriš po pravici?“

„Nič ni treba, gospa,“ se je branil Jakišič, „kaj bi se trudil, li še bolj z nami, kot se že.“

Brenil sem Jakišiča z nogo pod mizo, enčes da ne ve, kaj govori in da naj se nikar ne brani popotne, ki nam bo prav prišla; kaj bi govoril take reči v imenu vseh, ko ga v to ni nihče pooblastil. Naglas sem pa poprijel:

„Saj res, Mary, kakšno jabolko bi se pa res ugriznilo na poti, pa ki jih imate toliko. Saj bo Jakišič tudi rad del kaj v usta, pa se brani zastran lepšega.“

„I, saj vem, kako je v takih okoliščinah. Kajpada, nekaj malega vam bom zavila, pa boste prizgiznil, če boste hoteli. Ampak veste, Mr. Jakišič, jaz nisem nobena gospa. Kar Mary mi recite, ki smo domači. Saj ne gre, da bi gospa prašiče in putke krmila in opravljala gospodinjinska dela.“

„Dolg čas nam bo po Willar predložila vsak dan žgance, bi du,“ Vesta, vam bom kaj kjer sva z Jakišičem mlatila po spravila skupaj, da boste imeli za popotno. Kakšno jabolko, pa nekaj sendvičev. Pot je ki smo jih tukaj deležni po trikrat na dan,“ me popravlja Jakišič. „Zakaj ne govoriš po pravici?“

„No, ja, saj to se razume, da bomo pogrešali vse skupaj: prijazne ljudi, lepo postrežbo, kamor smo prišli. Strašansko smo se zadolžili tukaj. Le kaj boste rekli, ko bomo odšli!“

„Kaj bomo rekli, drugega ne bomo rekli, kot da ste bili vse premalo časa tukaj. Še bi ostali,“ pravi prijazna gospodinja.

„Dolžnost nas kliče domov, Mary. Saj veste, kako je, ko se moramo pehati za kruhom, kakor vi tukaj, tako tudi mi doma.“

„No, kaj bosta zdaj cel dan pri mizi!“ se oglasj v vratih Mr. Grdina. „Alo, prinesita svoje stvari skupaj in na Buick z njimi, da odrinemo. Robert je popravil Buick, da poje motor kot zvon. Mojster je, vam rečem. Zdal pa račun in potem pa gremo, mama.“

„O račun pa kar tiho!“ se razhudj Debečeva mama. „Kaj pa vendar mislite! Vi ste bili naši gostje in amen.“

„Se eno naj mi kdo zine o računu, pa bo imel opravka z menoj,“ je primaknil tudi gospodar Tone, ki je stopil tedaj v hišo. „Saj sem vam še jaz veliko dolžan, ki ste mi pripravili tako lepe počitnice. Ravno do bro ser se privadil, pa se od-

pravljate. Vsaj kakih štiri-najst dni bi se rad oddahnil, pa se drugače ne smem (pri tem je poredno pogledal svojo Mary), kot če imam obisk v hiši, da se nekoliko porazgovorimo.“

„Je res priden ta naš Tone,“ ga vprci vseh pohvali žena, „par dni oddiha mu res ne bo napek hodilo, saj je dan za dnem vprežen.“

„Oba, Mary, oba,“ popravlja Tone, „tudi tedi ne bi škodovalo par dni urlauba.“

„Vesta, v Cleveland pridita in nam vrnita obisk, pa se bosta oba oddahnila za nekaj dni,“a sem ju povabil v imenu nas vseh.

„Saj ne rečem, da ne bi enkrat res prišla,“ potrdi Tone. „V Lorainu nisva bila že dolgo in tam je doma naša Mary, pa moja fantovska leta sem tam pustil. Jej, takrat je bilo pet-ja v Lorainu, takrat, Jack,“ se mi pohvali Tone.

„Dajmo, dajmo, da se spravimo odtod,“ silj Mr. Grdina. „Dalec je do Clevelanda. Bo treba kar dobro pognati Buick, da bomo enkrat jutri doma.“

Jakob K. Heer:

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARSKEGA POGORJA

Z nadihom prešernosti mu je pripovedovala o lovskih pohodih s svojim očetom, s plamtečim ortoškim ponosom o njegovih rešitvah, o njegovih uspehih. "In kljub temu so ga hudobni ljudje še obrekovali!"

Mladenič je gledal plamen ogorčenja v žarečih deklisih očeh in spremljevalka mu je bolj in bolj ugajala. Jolanda Paltram je bila tako lepa v svoji jezi!

Toda pot je dolga, dolga, in ko je stopal mladi par skozi pokoj vasi, je koval načrte o svidenju.

Bleda in visoka je kipele Bernina pod modro z mesečino oblitno nočno nebo.

"Zdaj si odpočijem en dan pri svojem stricu, župniku v Pontresini, pojutrišnjem zgođaj se odpravim čez Bernino v Puschlav. Potem se vrnem k stricu na počitnice in takrat se bo gotovo našla priložnost, da se bova zopet videla."

Tako brezskrbni študent. Mlada človeka nista mislila dalje; zopet se videti in si ugajati, kaj naj bi bilo to hudega!

Ko sta pa stopala proti Pontresini, je začela Jolanda težko dihati.

"Gotovo ste preveč utrujeni," je menil sočutno Lovrenc. "Ne," je zašepetala, "z vami bi šla še daleč."

In ko sta dospela v Pontresino in je sijala luna sem iz gozdne zaseke Roseških doline, ko sta si segla za slovo v roke, je trepetala njena v njegov in dolgo je ni umaknila, nekaj ko vzdih se ji je utrgalo iz ustnic. "Kaj vam je, Jolanda?"

Njen obraz ji je vroče žarel. "Ah vam smem nekaj reči?" je trepetal njen glas. "Toda če bi zaradi tega slabo mislili o meni, bi bilo moja smrt!"

"Govorite, Jolanda! Prav gotovo vam ne bom nič zameril." Tedaj je povsila temne oči.

Pojutrišnjem, ko boste odhajali v Puschlav, vas bom čakala na cesti. Nosila bom lovsko obleko, da bodo ljudje mislili, da grem na lov, in potem bi mogla kako urico potovati skupaj."

Jecljala je tiho in rdela od sramu. Skoraj v zadregi je pritrđil Lovrenc hitremu svidenju, mladostno veselje do pridog je premagalo pomisleke.

Bila je tako nenavadna in tako lepa: Jolanda Paltram, lovška deklica.

Ko se je bil drugi dan poslovil od župnika Tassa, se mu je nad Pontresino v blešččem jurtu pridružil lovski mladeec s klobukom na glavi in s puško čez pleča.

"Zdaj sem Landolo!" se mu je nasmehnil lepi mladeec. "Student mu je pa v tesnobi zadregi segel v roko.

"Ali vam tako ne ugajam?" je vprašal Landolo z izrazom strahu in drobni obraz je žarel od brezmejnega sramu.

"Navadit se moram šele na

to," je odvrnil Lovrence pri srčno dobrotljivo.

Jolanda se je mahoma zavedela, da bi ne bila smela stopiti takšna pred svojega mladega prijatelja, bilo ji je, kakor da je deška obleka iz kopriv.

Kmalu sta pa premagala mučno občutje in sta hodila in govorila o stvarih na potu. Prekakovala sta žuborečo Berninščico, dospela do Monteratscha in počivala na skladih ob vznožju ledenika.

Mesto v ledu pod izgubljenim otokom je igrivo žarelo v jutranji svetlobi. In govorila sta o pravilici, ki ječl v grmenju ledenika.

"Ne ravnala bi tako ko dekle iz Pontresine," je zašepetal Landolo, "zvesto bi čakala, ako bi pa ne prišel..."

V temnem občutju je umolknila, senca so ji od strasti utripala.

Nič več ni bila nedostopna Jolanda, nič več lovski mladeec, ki je jezno pogledoval: "Ne predrzni se me dotakniti!" hlepela je po dobri besedi svojega tovarisa.

On je pa v zadregi molčal; da se bo prigoda končala tako, ni pričakoval.

Njegovo zmedenno molčanje je pripisovala svoji obleki.

Usmiljenje, usmiljenje so prosile njene oči, ne omenjaj obleke! In okoli ust ji je ganljivo drhtelo.

Nenadoma se je dvignila: "Domov grem!"

In spričo Jolandinega trpljenja se je omehečal tudi Lovrenc. S prijaznimi besedami ji je ponudil roko.

Tedaj je naslonila Jolanda glavo na mladeničevo ramo.

In je zaječala: "Lovrenc, odpušite mi, v tej obleki me ne boste nikoli več videli."

Vročje solze so se ji udrele po žarečih licih. In zmeden je premišljeval mladenič, kako bi potolažil svojega ubogega prijatelja. Nenaden domislek: poljubil je Jolando.

In vsa v solzah je zasijala od sreče.

V sramežljivosti in vzburjenosti je jecljala nespametne besede, sveti ljubavni opoj je vriskal iz njih, nenavadna moč čustva.

Vendar je bilo vse, kar je govorila, presunljivo čisto.

Teško sta se ločila mladenič in dekle.

Potrt in z otožnim srcem je stopal Lovrenc Gruber v Puschlav.

Jolanda v deški obleki, o, lepo ji je pristojala! Toda kar se je bilo prebudilo v mesečini, se je razblinilo ko sanje, razblinilo spričo te obleke!

Njegov poljub je bil poljub usmiljenja!

Vest mu ni dala miru, po nekaj dneh je razodel čudno prigodo svoji materi. Smrtnobleđa je poslušala sina.

"Zahvalim se ti za zaupanje, ko dozoriš v moža, bom govorila s teboj."

Potem se je opotekla stran: Kolikokrat je bil stari samotni župnik želel, naj bi prišel živahni Lovrenc v Pontresino na obisk! Z raznimi izgovori je bila imela to vedno prepričati. Odkar sta se oba otroka igrala skupaj, ni bila nikoli več mirna.

In zdaj sta vendarle potovala skupaj ponoči.

Nekaj dni pozneje je nagovorila sina: "Lovrenc, za tvoj bodoči poklic bo mogoče koristno, ako si ogledaš nekoliko svet. Pojdi v Italijo! Tu imaš potnino."

(Dalje prihodnjič)

— Prvi povojni avto, ki so ga izdelali v Nemčiji, je znan pod imenom "Olympia."

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Treta)

(Nadaljevanje s 1. strani.)
in poklica. A vsi brez razlike, moški in ženske, stari in nedorastla mladina, smo enako občutili sovjetsko knu-to. Kaj smo storili, da so nas ponižali na stališče živali? Eden je bil uradnik, ki ni bil politično dovolj za n esljivi. Drugi je pri čaši vina mislil na glas in rekel: "Ali mislite, da so ljudje res tako neumi, da bi taki oblasti zaupali?" Trebiti je imel lepo mehanično delavnico. Treba jo podržaviti. Preiskava. Našli so staro avtomobilsko zračnico, ki ni bila pripravljena. Obsojen na štileta in zaplembo premoženja. Po štirih mesecih se mu je zmešalo in odpeljali so ga v norišnico... Kaj bi naštevati! Vsi slučaji so si podobni.

Prvo vprašanje, ki mi ga stavijo prijatelji, ki me po vrnitvi srečujejo, se glasi: "Kaj ste pa delali tam?" Vselej, kadar odgovarjam na to, imam v grlu fizičen občutek grenkobe. Kaj smo delali? Kopalimo smogov premo-govniku. Vlačili smo na rokar kamenje za ograjo. Sami smo morali vpletati bodočo žico okoli taborišča v najhujšem mrazu. Vpregli so nas po 10 v velik gnojnik in smo tak-ko vpreženi s sklonjenimi glavami in s skrivljenimi hrbti vlekli koš po njivah, živina pa je stala v hlevih. Prekopavali smo njive, ko je plug ležal v šupi. Delali smo na cesti, topili katran, žagali drva, nakladili premog itd.

In kaj smo dobili za hrano? Skoro nič. Izračunali smo, da je celodnevni obrok hrane stal

12 lir (uradno je dolar 225 lir). Kruh kg. 30 lir. Dva me-seca smo vsaki dan brez izje-me enega samega dne dobivali opoldne pest koruzne polente, zečer pa četrt litra koruznega močnika. O higijenskih razmerah ni govoriti. 50 ljudi v eni sobi barake. Stranišča — luknje v kotu

Ko smo prišli noter nas je zdravnik pregledal. (Vsa čast mu. Edina svetla točka v tej grozi). On je odredil, kakšno delo sme posameznik delati. Uprava taborišča pa se za to ni zmenila. Ko smo kazni dostali, smo bili spet pregledani. 90% nas je bilo bolnih, pa smo zdravnik pro-sili, naj zapiše, da smo zdravi. Drugače bi morali spet v partizansko bolnišnico.

Upravnik taborišča je bil neki kriminalen tip doma ne-kje od Kopra. Svečano je ra-di umora zbežal na Francosko. Za časa španske vojne je bil v mednarodni brigadi. Tako je kot borec za "napredno de-mokracijo", bil imenovan za upravnika taborišča. Gove-do! Njegov namestnik (komis-sar — politični vodja) doma nkuje z Vipavskega nas je vsak večer, ko smo bili do smrti utrujeni in lačni, pital z marksistično ideologijo, z Marksom, Engelsom, materia-lizmom... stvari, ki jih sam ni prav nič razumel.

Ko sem napisano prebral, sem osupnil. Ali se da o ta-kih strahotah pisati tako ble-do? Kje je vse tisto gorje, ki smo ga prestali, kje vsi tisti trenutki obupa, ko bi se naj-

raje obesili na kljuko pri vratih? Kje tisti srčni krč, ki te je prijel, ko si videl svojega ofroka, kako z one strani ži-čne ograje steguje roke k tebi in kliče ata... Kje obup, ko si dobil sporočila, da družina nima kaj jesti in da je žena prodale zadnje rjuhe s poste-lje? Vse to se ne da opisati, treba je doživeti.

In smešni uradni naslov vse-ga tega: Vzgojno — kazenski zavod v Ilirski Bistrici. Po do-mače pa: koncentracijsko ta-borišče hušje kot katero kdaj v Nemčiji!

Naj dodam k gorjemu, da je bil tak kaznjeneec tudi zdravnik Karničnik. Ko je drugi uradni zdravnik zanj je imel preveč dela, je bila prošnja zaman. Okraj ni imel zdravniške oskrbe, zdravnik Karničnik pa je v taborišču prašice pital in gonil svinje k mrjascu. To je bil njegov po-sel. — Tak je rdeči paradiz.

Baragova pratika

Chicago, Ill. — "Baragova Pratika" za perstopno leto 1948, je dotiskana. V par dneh bo izgotovljena v knjigovozništvu in nato bo na razpolago številnim naročnikom širom Amerike.

"Baragova Pratika" roma le-to sedmici me drage slovenske ljudi. Uredništvo Pratikove skrbi vsako leto, da je Pratika zanimiva in informativna. Za-to je ta letna knjiga postala med narodom priljubljena in malo je slovenskih hiš v Ame-riki, kjer bi te knjige ne imeli.

V letošnji Pratici bodo čita-telji našli sledečo vsebino:
Na drugi in tretji strani je letopis. Navedba cerkvenih in državnih praznikov; kvaterni postji; letni časi ali sezone; da-lje štetja let po raznih perjo-dah in navedbe sončnih in luni-nih mrkov v letu 1948.

Temu sledi 24 strani, na ka-terih so označeni dnevi in me-seci; navedbe godov, nedelj in praznikov, zraven navedbe ne-deljskih evangelijev. Koledar-ska sekcija je tiskana v drugi barvi.

V nadaljnjih sekcijah je 20-letna tabela prebivalstva praz-nikov in tabela prebivalstva vsega sveta razdeljena po ve-ro-izpovedih. Kratak opis hierar-hije Katoliške cerkve; seznam slovenskih župnij in duhovni-kov v Ameriki. Temu sledi o-pis ameriške vlade; pojasnilo o kongresu in senatu; informa-cije o poštnih določbah; pojas-nilo glede pošiljanja paketov v Evropo in Jugoslavijo. Narodne zastavice (uganke); se-znami slovenskih listov in slo-venskih jednot in zvez v Ame-riki. Pojasnila o razlikah v mernih in vagah, ki se uporab-ljajo v Ameriki in Evropi, itd.

Letošnja Pratika ima tudi več leposlovnih črtic. Med temi je najzanimivejši Meškotov "Križev pot," v katerem pripo-

veduje najpopularnejši sloven-ski pisatelj Kraver Meško o trpljenju pod nazivi med voj-no. Je to črtica, ki bi jo moral čitati vsak slovenski človek. Za tem sledi temeljit "Pogled na svet," na dogodke in poli-tične spremembe po vseh de-želah sveta. Zanimiv življenje-pis slovenskega pionirja preč-g. Jamesa Cherne. Zanimivi sta črtici iz življenja ameriških Slovencev: "V tujih krajih" in "Slovenka med špiritisti." Da-lje zanimivi črtici "Slepi pas-tirje" in "Potrdilo" in več krat-kočasnic.

Pratiko krasijo številne slike raznih važnejših dogodkov in raznih pokrajaj.

Kratko rečeno: — Baragova Pratika je knjiga, ki jo potre-buje vsaka slovenska hiša. Ko-ristna pojasnila, ki jih ima ta Pratika, potrebuje povprečen človek zelo pogostokrat. Me-sto, da bi za ista povpraševali druge ljudi, jih imate lahko vedno sami pri rokah, če si ku-pite ali naročite Baragovo Prati-ko, ki stane samo 50 centov s poštno vred.

Letos smo jo izdali radi po-dražitve tiska samo omejeno število. Kdor jo želi, naj hiti z naročilom, dokler zaloga ne poide. Z naročilom pošljite Money order ali pa gotovino. Znamk ne pošiljajte, ker jih ne potrebujemo. Naročila naslo- vite na: BARAGOVA PRATI-KA, 1857 West 21st Place, Chi-cago 8, Illinois.

Iskrene pozdrave vsem čita-teljem!

John Jerich,

Ness polaga važnost na narodnostne skupine

Cleveland, O. — Elliot Ness je rekel, da se vidi važnost narodnih skupin v ameriškem življenju najbolj iz knjige "Inside U. S. A.," ki jo je spisal John Gunther. Pisatelj vidi glavna fakta v tem: mesta, kjer so narodne skupine, so vidno napred-na. Mesta, kjer so se ustanovili priseljenci, ko so prišli v Ame-riko iz Evrope, grede navduše-no z duhom časa naprej.

Statistika prikazuje, da je bi-lo mesto Cincinnati že dokaj ob-sežno, ko je bil Cleveland še ne-znatna vasica. Cincinnati je prijazno in prikupljivo mesto, toda Gunther pravi, da je nje-govo mesto danes prevzel Cle-veland v tekmi z Detroitom, Buffalo in Pittsburghom. Vpra-šal sem prijatelje v Clevelandu, kaj mislijo o Cincinnatiju, pa so rekli: "No, nič nimamo proti njemu, kadar se primeri, da se zmislimo nanj." Cincin-nati ima, kar se tiče industrije, Proctor in Gamble, Cleveland pa ima Republic Steel, Stan-gard Oil, jezersko paroplovbo ter številne druge industrije, ki dnevno rastejo, kakor raste Cleveland kot mesto, čeprav je njegov razmah še v mnogem odvisen od povejnih načrtov."

Elliot Ness je podal izjavo v odgovor zagovorniku admini-stracije, ki je kritiziral Mr. Nessovo stališče, s katerim pri-znava in bo priznal narodnost-ne skupine v Clevelandu.

Elliot Ness je rekel: "Po mo-jem mnenju se danes ne more-mo izogniti dejstvu in dati kred-it, kjer gre. Številne narod-nostne skupine v Clevelandu omogočajo njegovo kulturo in omogočajo, da mesto napredu-je, da je to mesto, kjer je pri-jetno živeti."

"Kot dokaz mojim trditvam lahko vidimo številne krasne vr-tove v mestnem parku, ki so last raznih narodnih skupin. Kot nadaljni dokaz naj se po-dajo člani sedanje administra-cije v okraje, kjer so zastopane razne narodnostne skupine. Vi-deli bodo lepe hiše, čiste in pri-jazne, snažna dvorišča in pri vsaki hiši vrtiček, če je le pro-stor zanj. Ti ljudje so dobro situirani, to so dobri državlja-ni in so tudi ponosni na to."

Mr. Ness je zdaj v največjem

tempu svoje kampanje za žu-pana. Skušal bo, da bo pred volitvami obiskal vsako vardo v mestu.

Lenoba

Gospodar je ozmerjal hlap-ca in mu očital lenobo. Hla-pec se je postavil po robu: "A-li nisem delal danes dve uri delj, kakor je bilo dogovorjeno v pogodbi?"

Gospodar mu je pritrđil: — "Seveda, ker si prelen, da bi nehal."

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znanke.

DELO DOBIJO

Delo v pekariji

Odprtih je nekaj mest za ženske v starosti 18 do 50 let za mazanje in zavijanje tort v velikih pekariji. Razni šifiti. Do-bra plača od ure. Predkušnje niso potrebne. Pismene ponud-be naslovite na "Box 6596," Cleveland, Ohio. (189)

Machine Operator

prvovrsten na orodju, dies in fixtures. Mora znati obratova-ti razne stroje. Delo je 40 ur na teden, dobra plača od ure, dnevni in nočni šift.

Oliver Corporation

19300 Euclid Ave.
KE 0300 (188)

Mašinsti

za Jobbing tovarno sam postavi in uvrsti Drill Presses, Lathes Grinders, Milling Machines Boring Mills Šifiti 3:30 pop. do polnoči Plača od ure Joy Mfg. Co. 23000 St. Clair Ave. (187)

Prilika za moške in ženske Služite denar, ko se učite. To pa na takle način: dobivate mesečno plačo; naučili se boste vede za boljša dela; dobite vso oskrbo. Naš program za pomoč-nike v psihiatriki je investicija, ki plača dividende. Zglasite se pri Miss Blevins, Cleveland State Hospital. (192)

MALI OGLASI

Dr. Kern odsoten

Dr F. J. Kern je ta teden na konvenciji zdravnikov v Grand Rapids, Mich. V uradu bo zo-pet v ponedeljek 29. sept. (189)

Ugodna prilika

Lastnik proda dve hiši na enem lotu, vsaka po 6 sob in furnez, kopalnica, pralna kori-ta. Se proda po ugodni ceni hitremu kupecu. Zglasite se pri lastniku na 1275 E. 59. St. (190)

Hiša naprodaj

Ima 6 sob in kopalnico, ter-mostat kontrola pri furnezu; damo tudi 4 tone premoga. Ja-ko čista hiša, v dobrem stanju. Cena \$5300. Nahaja se blizu 55. St. in Broadway na 3444 E. 52. Place, iz Dalton Ave. Lahko pokličete MI 3465. (187)

Pojdite za drugimi k

ACME HARDWARE & APPLIANCE

7002 St. Clair Ave.
EN 3880

Ekspertna radijska postrežba Dopeljemo na dom

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, automobile in pohištvo.
IVanho 4221
18115 NEFF ROAD

Seđaj, ko bodo ženske skrile svoje lepe noge pod dolga krila, so pa moški prišli na dan z novo modo in sicer, da

Letalo domačega izdelka. — George Bogardus iz Troutdale, Oregon je preletel v tem domu izdelanem letalu iz Troutdale v New York v treh dneh. Letalo, ki lahko preleti 300 milj brez pristanka, je zgradil Bogardus sam v svojem prostem času in ga stane vse sku-paj \$500.00.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
MILLS LABORATORIES, INC.
Gibbstown, Indiana

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

Matj je brž spekla kos srnjačka. "Ker je dan tako srečen," je rekla in se nasmehnila Janezu.

Janeza je naposled zmoglo, z obema rokama je očetu segel v roko in se tiho razjokal od velike velike sreče.

Morda bi se razmeščal tudi oče, zato je obrnil pogovor in povedal, kaj je žužemperški valpet hotel Ančki.

Zdaj je Janez zatulil od togote, popajl čekan in hotel bušiti bogve kam, pa mu je oče zastopil pot.

"Nikamor mi ne pojdeš izpod strehe!" je s peto udaril ob tla. "Ančka se je sama otepla grdavša, opat pa uredi pri grofu, kar je še treba, da bo mir."

Janez si je naposled dal dopovedati, da bi se s samovoljnim ravnanjem zameril opatu in si nemara za vselej zaloputnil nebesa, ki se mu odpirajo tako lepo. Dal si je dopovedati, pozabiti ni hotel, pomiriti se ni mogel. Zdajci se je spomnil desetega brata. Dasi ga je vest še nekoliko pekla, češ, prehitro se mu je obljubil, a zdajle bi mu bilo najbolj po misli, če bi skrivnostni mož prišel ponj precej precej.

XIII.

Deseti brat se je dolgo dolgo menil s sliko svoje nesrečne matere, gospoda Semeniča pa še ni bilo in ni bilo.

A gospod Semenič ga ni pozabil. Govoril je z grofom in mu natvezil, kdo prav za prav je pravi lovski tat.

Od same togote so vse barve spreletale hudega grofa, ki je

SHEAR OPERATORS

EXPERIENCED ONLY

Must Be Able
To Set Up

Geometric Stamping Co.
1111 E. 200 St.

V BLAG SPOMIN
DESETE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
MOŽA IN DOBREGA
OČETA

Antona Planinšek

ki nas je zapustil tako nepričakovano 23. sept. 1937

Saj ne mine nikdar dneva,
da ne bili bi v duhu tam,
kjer zdaj spava Tvoje truplo,
kjer Tvoj dom je zdaj hladan.

Zalujoči:

SOPROGA
HCERE in SIN

Cleveland, O., 22. sept. 1947.

naposled hlastnil:

"Kje je tisti malopridnež? V roke mi ga dajte!"

Zdaj je gospod Semenič prišel po desetega brata. "Storil sem ti po volji, ti pa glej, kako se izmotaš."

"Brez skrbi," je deseti brat skomljal, "izvijem se in otmem moža nerodni Marinki."

Grof ga je začuden pogledal; obraz se mu je zdel znan, le spomniti se ni mogel, odkod ga pozna.

Tudi deseti brat, ki je molče obstal pred njim, je strmolel vanj. "Ta torej mi je oče? . . .?" so mu misli že našle mater in ga bolelo do razjokane bridkosti. V sebi je zoper voljo iskal čustvo, ki iz njega vre sveta ljubezen otroka do očeta, pa ga ni našel; a zgnila je tudi mržnja, ki jo je do neznanega očeta čutil vse življenje . . .

"Kaj me gledaš?" je grof revsknil.

Deseti brat se je brž zbristil in spomnil, zakaj je tu.

"Tak torej je človek, ki ne sluti, da se mu bliža nesreča?" je počasi, kakor sam vase dejal.

"Kdo si?" se je mogočnej malo manj ko ustrašil, obenem pa ga je vznjevoljilo, ker se ga obdolženec po vsem videzu ne boji prav nič, marveč ga skoraj pomilovalno le gleda, gleda.

"Kdo sem? I, deseti brat, ves svet ve to."

"Ne slepari!"

"Pač, sem, ki dosti vem, več ko si misliti morete. Ali bi radi, da vam prerokujem?"

"Prerokuj sebi, kaj storim s teboj, prav precej!"

"I, v vozo me daste zaradi zank, ki sem jih nastavljal s Kablličev roko."

"A kje si bil, ko so prijeli njega?"

"Preveč hočete vedeti. Deseti brat ima potov sto in sto, ki zanje ne sme vedeti vsakdo."

"Le stoji, naučim te drugačnih odgovorov!" se je grof ujezil in ga dal pripreti.

Deseti brat je, preden so ga zaklenili, prosil, da bi prišel grof, češ, povedati mu mora še nekaj.

Grof je verjel, da je skrivnostni mož res deseti brat. Ni se upal upirati njegovi želji, prišel je, a v roki je držal bridko bodalo.

"I, kaj pa hočete s tistimle pipcem?" se je ujetnik predeno smehljaj. "Ali me zakoljete kar tukaj?"

"Da bi ga zlodej, nič se ne boji!" je grofa gredo; na glas je vprašal: "Povej, kaj bi rad?"

"Kajne, med vami je lepa navada, da kratko in malo odsekate roko tlačanskemu človeku, ki se je doteknil hostne živali? Zaklati ali roko odsekati, to vam je pač vse en kup?"

"Sodil te bom!"

"Da, že vidim, rajnka moja mati je imela prav, ko mi je pravila, kako nečloveški ste s tlačani."

"Odkod si? Kdo ti je mati?"

"Bila je. Že dolgo je rešena ubogega življenja, v katero ste jo obsodili vi!"

Zasvetile so se mu oči, stopil je bliže.

"Ne umem te, razločno povej!" se je grof odmeknil za korak in stisnil bodalo.

"Pravili so, da sem ji močno podoben, lahko bi se spomnili, kdo je bila . . ."

Grofu je zastajala sapa, nerodno mu je bilo, debelo je gledal svojega ujetnika.

"Mati je bila Lucija, hči vašega Ščitnika!" je deseti brat naposled zakričal.

Bodalo je zavzvenčalo po tleh, od nenadne novice drhteči grof je prebledel in zastrmel v ujetnikov obraz — z njega, to je zdaj vedel, ga otožno in preteče gleda mlo lice že davno pozabljen Lucije . . .

"Ti . . . si . . .?" je grof hropče šepnil. "Komu si že zupal, da si . . . moj sin . . .?"

"O, to, da sem, čeprav postranski, pa vendar sin tako nečloveško brezsrčnega in nekrščanskega očeta, naj bi še razglašal? Saj se sramujem vaše krvi, nikar da bi se bahal z njo!"

Kakor cepce po snopju so te besede trdo padale po presenečenem grofu.

"Kaj torej hočeš?" je vprašal po dolgem molku.

"Da izpustite Kablliča!"

Grof je molčal in gledal svojega sina, ki se bratj s tlačani in puli za lovske tatove.

"Zakaj nisi prišel že prej in drugače?" je čez čas spet vprašal. "Če ti je bilo hudo, pomagaj bi ti bil."

"Da, v vozo in na drugi svet, vem!"

"Ali te zdaj nimam v rokah?"

"Zdaj mi ni več do življenja. Tudi sem napravil oporoko, preden sem se dal v roke svojemu plemenitemu — očetu. Gregor, drugi vaš pozabljeni sin, me bo iskal pri vas . . ."

"Gregor . . .?" se je grof tresel kakor mladika na vodi. "Kateri Gregor?"

"Kaj jih imate toliko, da se

ne spomnite pravega?"

"Kje je? Kaj hoče on?"

"Po doto pride k vam prav kmalu in hoče, da bi prišel tudi jaz. Kakor vidite, sem ga nekoliko prehitel, meni jo lahko kar daste."

Grofu so se zablistale oči.

"Pa ne mislite, da sva lehkomiselna, neprevidna," se je deseti brat smehljaj. "Z vozo in bodalom ne boste izplačevali do-

te; prijatelj imava, dosti prijateljev, prav krvavo pogumnih prijateljev!"

"Klateža sta oba, razbojnika, potepina!"

"Kar je v meni slabega, imam po vas, a moj polbrat Gregor je še bolj vaš, lahko ga boste veselili, ko pride po doto; a z majhno, pravi, ne bo zadovoljen, le pripravite se!"

"Ne česnaj, govori, kaj bi rad!"

"Izpustite Kablliča in človeški bodite s tlačani, pa se odpovem vsaki doti," je rekel počasi in se spet nepremično zagledal v blede in drhteče lice poparjenega grofa.

"Kaj me gledaš tako . . .?" je grof zatulil v onemogli jezici.

"Hm, človek ste, ki veste ne, kako že blizu vam je velika nesreča . . ."

Zunaj se je zablistalo, tresčilo je nekam prav blizu, ves grad se je tresel.

Grofa je obil mrzel pot, hlastnil je po bodalu na tleh in planil na plano.

AL ULLE PLUMBING & HEATING CO.

Kopalne banje, closets, sesalke za globoke in plitke vodnjake, za kleti ter circular sesalke, boilerji, avtomatični plinski grelci.

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelne in monerske naprave.

Za najboljšo delo in zmerne cene pokličite MALZ

za vaš radio, pralnik in druge pripomočke za točno popravilo. Vse delo garantirano.

Pokličite ENdicott 4808

pridemo zastoj iskat in pripeljemo na dom

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave.

EN 4808

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišta in posestva

po 4% obrestil

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

AMERICAN THRIFT HABITS

Saving and reusing
of cloth is an old
American custom

Salvage of used cooking fat is another profitable habit. It helps provide soap, paper, fabrics and other everyday needs.

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

1883 1947

NAZNANILO IN ZARVALA

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je za vedno v Gospodu zaspal naš dragi soprog, ljubljene oče in stari oče

Frank Linc

ki je po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajočega, mirno zatisnil svoje mile oči dne 18. avgusta 1947, v starosti 64. let. Blagopokojni je bil doma iz St. Vida pri Zatični.

Pogreb se je vršil 21. avgusta iz A. F. Svetek pogrebnega zavoda v cerkev Sv. Kristine in po opravljeni sveti maši zadušnici je bil položen k večnemu počitku na Kalvarijo pokopališče.

Tem potom se želimo prav pristrčno zahvaliti Rev. Bombachu za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede, kakor tudi za obiske na domu v njegovi bolezni in za podelitev svetih zakramentov.

Našo izkreno zahvalo naj sprejmejo vsi številni prijatelji, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s tako krasnimi vencji v zadnji pozdrav.

Prisrčna hvala vsem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in blag pokoj njegove duše.

Lepa hvala vsem, ki so ga prišli kropiti na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba. Lepa hvala članom in članicam društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, društva št. 53 SNPJ, za tako veliko udeležbo pri pogrebu, ker ste ga tako častno spremlili na njegovi zadnji poti. Še posebno hvala pa pogrebem.

Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu brezplačno. Prisrčno zahvalo sosedom, ki so nam bili v toliko pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh.

Lepa hvala A. F. Svetek pogrebneemu zavodu za vso pomoč in postrežbo ter tako lepo urejeni pogreb.

Tebi, preljubljeni soprog in oče, se je končalo Tvoje zemeljsko trpljenje, odšel si od nas v neskončno večnost, da prejmeš plačilo, katerega si zaslužil. Sedaj ob Tvojem grobu Ti še enkrat želimo: Bog Ti daj večni mir in pokoj!

Zalujoči ostali:

- MARY LINC, soproga;
- FRANK in ANTHONY, sinova;
- MARY HITI, FRANCES NOSAN, STELLA HOSTNIK in MARGARET KOSS, hčere;
- MILLIE in JOSEPHINE, sinahe;
- JOE HITI, JOHN NOSAN, JOHN HOSTNIK in WILLIAM KOSS, zetje;
- Vnuki, vnukinje in drugi sorodniki.

Cleveland, O. 23. sept. 1947.